

91. ԴԵՐԻՆ ԱՂՈՏԿԸ

Մին անգրագետ դեր ա իննմ մին շենում: Մին օր էջմիածնան մին վարթաբեդ ա կյամ, վրեր տըհանա, թա տա հունց ա մընուալ թաղում, հըրսանեքյ անում, աղոտկ անում: Դերը վարթաբեդին նհետ քյինամ ա ժողովուրթը հըվաքում, ասում.—Ա՛ ժողովուրթ, գյնդնմ ը՞ք հինչ կա: Ժողովուրթն ասում ըն.—Չէ՛, գյնդնմ չընք: Դերն ասում ա.—Դե վրեր գյնդնմ չըք, քյեցեքյ ծեր պենին: Տահանք ետ ըն տըհոնում, քյինամ:

էքյսի օրը նորից ըն ժողովուրթն հըվաքում, էլլա դերը հըրցնում ա.—Ա՛ ժողովուրթ, գյնդնմ ը՞ք հինչ կա: Հըվաքված մարթիքյ ասում ըն.—Հա՛, գյնդնմ ընք: Դերն ասում ա.—Դե վրեր գյնդնմ ըք, էլ հինչ ա՞սեմ, քյեցեքյ: Ժողովուրթը քյինամ ըն:

Մին օր անց կացած, վրեր վրթաբեդը նան դերը նորից ըն ժողովուրթը հըվաքում, էս դննմ սահանք պայմանավորվում ըն, վրեր դերը թա էլլա էտ պենը հըրցնե, կեսն ասեն գյնդնմ ընք, կեսն էլ ասեն գյնդնմ չընք: Իտի չլ էլ անում ըն:

էքյսի օրը վրեր ժողովուրթը հըվաքվում ըն, դերը նորից ա հըրցնում, թա գյնդնմ ը՞ք հինչ կա: Կեսն ասում ըն գյնդնմ ընք, էն մին կեսն էլ ասում ըն՝ գյնդնմ չընք: էս դննմ դերը ետ ա տըհոնում, ասում.—Հու գյնդնմ չի, թող քյինա գյնդնդ մարթուցն անա հըրցնե: Իտի ասում ա, թողում քյինամ:

էն մին օրն էլ ժողովուրթը վրեր հըվաքվում ըն, դերն ըսկըսում ա աղոտկ անելը: Դե էլ տառ չի ճինանչնմ, վրեր սաղ-

մոս յա շարական կնքթի, ըսկսում ա ինքյն հերան խոսելը, քթնն
տակեն մըումըում ա, ասում.— Երգյինքավը մին դուշ ա քյիննմ
տեղեն ա, տեղեն ա, ալելույա, ալելույա...
Վըեր դերը նորից ա ասում՝ տեղեն ա, տեղեն ա, վըրթա-
քեղն էլ հա ա տընունում ասում.— Իստի ժուղովուրթնն վըեր կաշին
էլ մաշկեն, տեղեն ա, տեղեն ա...

